

al Regne Unit i a l'estranger que va decidir abocar-s'hi de ple. Així, el 1910 crea el moviment de les " Noies Guies ", la cap mundial de les quals serà temps a venir la seva esposa lady Olave St. Clair Soames, a qui coneixerà dos anys després, amb qui tindrà tres fills. I en veure que faria més bon servei formant bons ciutadans que no pas bons soldats, renuncia a les armes a fi de dedicar-se sols a l'educació. El 1916 institueix per a nens de 8 a 11 anys la rama dels " Llobatons ", ambientada en " El Llibre de la Selva " de Rudyard Kipling i publica " El Manual del Llobató ". Poc després instaura la branca dels " Rovers " per a formar xicotets de més de quinze anys i per això escriu " Roverisme vers l'èxit ". L'escoltisme es va estenent més i més, i quan al món hi ha un milió de persones afiliades al moviment el govern britànic li atorga el títol de *Lord of Gilwell*. Des del començ a nivell mundial, imperen en cada una d'aquestes tres branques els manaments de servei, cavallerositat, germanor, disciplina i revisió, cerimònies d'iniciació i etapes d'aprenentatges progressius en què cal superar determinades proves per a la formació personal. Hi figuren, arreu, la flor de lis amb tres pètals blancs que simbolitzen netedat de cos, de ment i recerca del bon camí; el lema " Be Prepared ", Sempre a punt; l'uniforme - amb distintius, divises i escuts com a reconeixement de les condicions i dels avenços individuals -, signe de supressió de les barreres socioeconòmiques per tal de promoure la fraternitat universal; així com la Promesa, per la qual l'aspirant a ésser escolta es compromet a servir Déu i la Pàtria, ajudar tothora l'altra gent i obeir la Llei de l'escoltisme que consta de deu punts d'espiritualitat i ciutadania.

Al nostre Principat l'excursionisme apareixia el darrer quart del segle XIX influït per la Renaixença, amb un cert deix de romanticisme, amb un profund sentiment catalanista, un deler de contemplar la natura, un clar afany científicocultural de caire històric sobretot i de defensa del patrimoni nacional. Aspectes que, sense desaparèixer, deixaran pas cada cop més a un increment i una diversificació de l'esport i a un interès per qüestions formatives i laborals. Enfront d'un món modern, industrialitzat, canviant i cada cop més complex, calia conèixer la realitat catalana des de les ciutats vers la ruralia a fi d'assolir-hi una regeneració cívica, necessitat que també constatava en BP al seu país. Això no implicava l'obligació de seguir cap consigna política o compromís partidista per part dels centres excursionistes, per bé que l'esperit i les idees patriòtiques hi pervivien d'una manera indiscutible - de vegades manifestades grupalment -, sobretot a nivell individual ja que molts afiliats eren activistes polítics. Això, d'entre d'altres avantatges, feia generalment possible una extensa unió sense uniformitat que aplegava persones de diferents edats, de distints orígens i capes socials i de professions diverses, permetent així desplegar projectes comuns d'esplai, de recuperació col·lectiva i de formació. Semblantment ocorria a l'escoltisme on també es tenia fe en la revitalització física i moral de la comunitat, en una evolució social positiva.

Des de l'entrada del moviment d'en BP a casa nostra es produïren bescanvis o relacions beneficioses entre excursionistes i escoltes, que s'expliquen pels seus elements comuns i perquè hi havia persones amb

Col·lecció Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya.